

Piano

JEP NUIX

TRES BAGATEL·LES
EN FORMA DE POEMA

AC337

TRES BAGATEL·LES EN FORMA DE POEMA

De bagatel·les, res. Aquest modest títol solament pot tenir raó per la curta durada de l'obra i no per la modèstia sinó pel sentit de la proporció de l'autor. Si més no... tres treballs, tres investigacions, tres camins, tres intents, tres estudis...

En Jep Nuix no hi ha dreceres. Els seus treballs, absolutament metòdics, fan tots els passos, van graó per graó, investiguen tots els llenguatges, en un disseny de trajectòria linial i contínua. Ves a saber si van ser exercicis que quan va enllestir va considerar prou bons per donar-los categoria d'obra acabada. Els títols són clars en la concepció tècnica.

I. Mirall de mirall:

El mirall és una de les tècniques compositives més clàssiques a la recerca de la coherència formal. El mirall de mirall hauria de ser l'original. Més senzill i planer, impossible.

II. Connexió

Connexió per a mi és fluxe, continuïtat, lògica del que ve respecte el que s'ha escoltat i, per tan i de nou, coherència.

III. Tensió - Distensió

Un altre concepte classicitzant per a molts la raó de ser de l'art en moviment en el temps que és la música. És curt-llarg, és agut-greu, és fort-fluix... són els paràmetres més bàsics de la música en estat pur, els que li donen comprensió i... coherència.

El que està clar és que Jep Nuix domina els més variats llenguatges compositius i en aquesta obra tria l'escriptura clàssica amb una absoluta precisió (matisos hiperdefinits, atacs "fora de temps" quan no hi ha un temps metronòmic de referència, grupets rítmics irregulars que no es sap dins de quin pols s'han de repartir... tot això a la recerca dels efectes que els títols expliciten.

Stravinsky també va passar per aquest estadi d'expressar l'escriptura clàssica i expandir-la fins al límit. I en els dos casos (Stravinsky i Nuix) aquesta aparent complicació en l'escriptura, lluny d'emmanillar l'interpret, li facilita l'execució ja que aquest és el llenguatge que l'interpret coneix i en el que pot trobar-hi la llibertat que l'autor vol donar-li.

El símil en la pintura encara és més clar: tots els abstractes abans han dibuixat bodegons i retrats amb precisió fotogràfica abans de deixar-se anar.

Ja està! Ja tinc el títol: *Tres bodegons*, si em permets, Jep.

Frederic Sesé

25 de Novembre de 2008

TRES BAGATEL-LES EN FORMA DE POEMA (Tres bagatelas en forma de poema)

De bagatelas, nada. Este modesto título sólo puede basarse en la corta duración de la obra y no por modestia sino por el sentido de la proporción del autor. Si acaso ... tres trabajos, tres investigaciones, tres caminos, tres intentos, tres estudios ...

En Jep Nuix no hay atajos. Sus trabajos, absolutamente metódicos, van paso a paso, escalón por escalón, investigan todos los lenguajes... en una trayectoria lineal y continua. Quien sabe si fueron ejercicios que consideró suficientemente buenos para darles categoría de obra terminada. Los títulos son claros en la concepción técnica.

I. *Mirall de mirall* (Espejo de espejo):

El espejo es una de las técnicas compositivas más clásicas a la búsqueda de la coherencia formal. El espejo de espejo debería ser el original. Más sencillo y diáfano, imposible.

II. *Connexió* (Conexión)

Conexión para mí es flujo, continuidad, lógica de lo que viene respecto a lo ya escuchado y, por tanto y de nuevo, coherencia.

III. *Tensió-Distensió* (Tensión – Distensión)

Otro concepto clásico para muchos la razón de ser del arte en movimiento en el tiempo que es la música. Es corto-largo, es agudo-grave, es fuerte-flojo ... son los parámetros más básicos de la música en estado puro, los que le dan comprensión y .. coherencia.

Lo que está claro es que Jep Nuix domina los más variados lenguajes compositivos y en esta obra elige la escritura clásica con absoluta precisión (matices hiperdefinidos, ataques «fuera de tiempo» cuando no hay un tiempo metronómico de referencia, grupos rítmicos irregulares que no se sabe dentro de qué pulso hay que repartir ... todo ello en busca de los efectos aludidos en los títulos.

Stravinsky también pasó por este momento de exprimir la escritura clásica y expandirla hasta el límite. Y en ambos casos (Stravinsky y Nuix) esta aparente complicación en la escritura, lejos de maniatar al intérprete, le facilita la ejecución ya que éste es el lenguaje que el intérprete conoce y en el que puede encontrar la libertad que el autor quiere darle.

El símil en la pintura es aún más claro: todos los abstractos antes han dibujado bodegones y retratos con precisión fotográfica antes de despegar. Ya está! Ya tengo el título: Tres bodegones, con tu permiso, Jep.

Frederic Sesé

TRES BAGATEL-LES EN FORMA DE POEMA (Three bagatelles in poem's shape)

These are not bagatelles at all. This modest title can only be based on the work's short duration and not on the author's modesty but on his sense of proportion. They can be... three workshops, three investigations, three searches, three attempts, three studies ...

In Jep Nuix's journey there are no shortcuts. His works, quite methodical, go step by step without skipping a single one, investigating all languages, in a designed linear and continuous trajectory. Who knows if when these exercises were completed he felt they were good enough to be treated as a finished work. The titles are clear on the technical aims

I. *Mirall de mirall* (Mirror's Mirror):

The mirror is one of the most classical compositional techniques in the pursuit of formal coherence. The mirror's mirror should be back to the original. It's impossible to be more plain and simple.

II. *Connexió* (Connection)

Connection for me is flowing, continuity, the logic of what's to come regarding what's being heard, and consequently and again, coherence.

III. *Tensió – Distensió* (Tension-Relax)

For many people this is another classic concept, almost the main reason for this moving art in time that music is. There is short-long, high-low, silent-loud ... the most basic parameters of music in their purest form, which gives understanding and. .. coherence.

What is clear is that Jep Nuix masters on the most varied composition languages. In this work he uses the classical writing with absolute precision (over concrete indications on shapes, volumes..., "out of time" attacks when there is no a metronomic time reference, irregular rhythm groups when there's not a clear beat where to locate them ... all in the search of the effects exposed in the titles.

Stravinsky also went through this moment of expanding the classical writing to the limit. And in both cases (Stravinsky and Nuix) this writing's apparent complication not only doesn't constrain the interpreter but it helps him on the execution because that's the language the interpreter knows and that's the language where the interpreter can find the freedom the author wants to give him.

The analogy with painting is even more clear: all abstract painting masters have first drawn still lifes and portraits with photographic accuracy before breaking away.

Bingo! I already have the title: Three still lifes, with your kind permission, Jep.

Frederic Sesé

Jep Nuix (Barcelona 1955-1998) • Compositor i flautista. Realitzà estudis de flauta, harmonia i contrapunt al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, i composició i instrumentació amb Gabriel Brncic. Els seus contactes amb compositors com Witold Lutoslawski, Luigi Nono, Thomas Kessler, Gerald Bennett, Heinz Holliger, Luis de Pablo, Joan Guinjoan, entre d'altres, el dugueren a escriure per a tot tipus de formacions: des d'instruments a *solo* fins a orquestra simfònica, incloent-hi la música electroacústica en tots els seus vessants.

Com a compositor va escriure al voltant d'una seixantena d'obres. Rebé encàrrecs d'intèrprets i d'institucions. Una de les beques que rebé li va permetre ser compositor resident durant un curs a l'estudi de música electrònica del Conservatori de Basilea (Suïssa). La seva dedicació a la música electroacústica es va desenvolupar al Laboratori de Música Electroacústica Phonos, de Barcelona, on passà a formar part del grup de compositors habituals. També ho va fer al seu estudi personal i al Centre d'Iniciatives i d'Experimentació per a Joves de la Fundació Caixa de Pensions, del qual en va ser el coordinador del laboratori de so i música entre els anys 1988 i 1991. Fou convidat a participar en la 33a edició de la *Ferienkurse für Neue Musik* (Darmstadt, Alemanya).

Li foren concedits diversos premis i mencions de composició, entre els que destaquen: el primer premi del *IV Concurso de obras de Polifonía*, Madrid (1984), el primer premi del 10è Concurs de Joves Compositors de Joventuts Musicals de Barcelona (1989), el premi INF-ART'90 de la Fundació Caixa de Pensions al millor treball de música, Barcelona (1990). Va ser seleccionat per representar Espanya a la tribuna de la Societat Internacional de Música Contemporània a Varsòvia, Polònia (1992).

Les seves obres han estat interpretades en nombrosos concerts i festivals internacionals d'Europa, d'Amèrica i d'Àustràlia.

Fou membre de l'Associació Catalana de Compositors i membre fundador de l'*Asociación de Música Electroacústica de España*. Formà part del grup de compositors *Grupo del Bierzo*.

En la seva discografia destaquen els discos "Intervals" i "jenji", a part d'altres obres enregistrades en discos en companyia d'altres compositors.

Jep Nuix (Barcelona 1955-1998) • Compositor y flautista. Realizó estudios de flauta, armonía y contrapunto en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona, y composición e instrumentación con Gabriel Brncic. Sus contactos con compositores como Witold Lutoslawski, Luigi Nono, Thomas Kessler, Gerald Bennett, Heinz Holliger, Luis de Pablo, Joan Guinjoan, entre otros, lo llevaron a escribir para todo tipo de formaciones: desde instrumentos a *solo* hasta orquesta sinfónica, incluyendo la música electroacústica en todas sus facetas.

Como compositor escribió alrededor de unas sesenta obras. Recibió encargos de intérpretes e instituciones. Una de las becas que recibió le permitió ser compositor residente durante un curso en el estudio de música electrónica del Conservatorio de Basilea (Suiza). Su dedicación a la música electroacústica se desarrolló en el Laboratorio de Música Electroacústica Phonos, de Barcelona, donde pasó a formar parte del grupo de compositores habituales. También lo hizo en su estudio personal y en el Centro de Iniciativas y de Experimentación para Jóvenes de la *Fundació Caixa de Pensions*, del cual fue coordinador del laboratorio de sonido y música entre los años 1988 y 1991. Fue invitado a participar en la 33ava. edición de la *Ferienkurse für Neue Musik* (Darmstadt, Alemania).

Le fueron concedidos diferentes premios y menciones de composición, entre los que destacan: el primer premio del IV Concurso de obras de Polifonía, Madrid (1984), el primer premio del X Concurso de Jóvenes Compositores de *Joventuts Musicals de Barcelona* (1989), el premio INF-ART'90 de la *Fundació Caixa de Pensions* al mejor trabajo de música, Barcelona (1990). Fue seleccionado para representar a España en la tribuna de la Sociedad Internacional de Música Contemporánea en Varsovia, Polonia (1992).

Sus obras han sido interpretadas en numerosos conciertos y festivales internacionales en Europa, América y Australia.

Fue miembro de la *Associació Catalana de Compositors* y miembro fundador de la Asociación de Música Electroacústica de España. Formó parte del grupo de compositores Grupo del Bierzo. En su discografía destacan los discos "Intervals" y "jenji", así como otras obras grabadas en compañía de otros compositores.

Jep Nuix (Barcelona 1955-1998) • A composer and flautist, Jep Nuix carried out flute, harmony and counterpoint studies at the *Conservatorio Superior Municipal de Música* (Higher Municipal School of Music) in Barcelona, and studied composition and instrumentation with Gabriel Brncic. His contacts with composers such as Witold Lutoslawski, Luigi Nono, Thomas Kessler, Gerald Bennett, Heinz Holliger, Luis de Pablo and Joan Guinjoan, among others, led him to write for all kinds of formations, from solo instrumentalists to symphony orchestras, embracing electroacoustic music in all its guises.

He wrote around seventy pieces of music as a composer, and was regularly commissioned by performers and institutions to pen works for them. He received a grant enabling him to act as resident composer at an electronic music studies course at the *Conservatoire de Basilea* (Basilea Music School) in Switzerland. He became part of a regular group of composers at the *Laboratorio de Música Electroacústica Phonos* (Phonos Electroacoustic Music Laboratory) in Barcelona, and it was here that he developed his love of electroacoustic music. He also studied this type of music in his own right, as well as at the *Centro de Iniciativas y de Experimentación para Jóvenes de la Fundació Caixa de Pensions* (*Fundació Caixa de Pensions Youth Initiative and Experimentation Centre*), where he worked as sound and music laboratory co-ordinator between 1988 and 1991. He was invited to participate in the 33rd *Ferienkurse für Neue Musik* (Darmstadt, Germany).

Jep Nuix received various awards and honourable mentions for his compositions, notably the first prize in the 4th *Concurso de obras de Polifonía* (Competition for Polyphonic Works) in Madrid in 1984, the first prize in the 10th *Concurso de Jóvenes Compositores de Joventuts Musicals de Barcelona* (*Joventuts Musicals de Barcelona Competition for Young Composers*) in 1989 and the *Fundació Caixa de Pensions* INF-ART'90 award for the best musical work (Barcelona, 1990). He was chosen as Spain's representative at the *Sociedad Internacional de Música Contemporánea* (International Society for Contemporary Music) in Warsaw, Poland (1992).

Jep Nuix's works have been performed at numerous concerts and international festivals in Europe, America and Australia.

He was a member of the *Associació Catalana de Compositors* (Association of Catalan Composers) and a founding member of the *Asociación de Música Electroacústica de España* (Spanish Electroacoustic Music Association), as well as one of the *Grupo del Bierzo* composers' group. "Intervals" and "jenji" are the highlights of his discography, together with various other pieces of work recorded in conjunction with other composers.

